

καὶ ἀνηγγέλθη ὡς ἀληθῆς τῆς ἐπιστήμης θρίαμβος, ἡ ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἱατροῦ Koch γενομένη ἀνακάλυψις τοῦ φθοροποιοῦ παρασίτου τῆς φθίσεως. Ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς φύλλοις ἀναγινώσκουμεν καὶ ἐτέραν ἀνακάλυψιν, χειρουργικὴν ταύτην, ἢ κάλλιον εἰπεῖν μέθοδον δι' ἧς θεραπεύεται ἡ ἐπάρατος νόσος ἡ μαστίζουσα ἀπὸ τοσοῦτου χρόνου τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ὁ διαπρεπὴς ἱατρὸς Bloch ἐν τῷ ἐσχάτῳ συνελλόντι ἐν Βιεδθάδεν συνεδρίῳ τῶν χειρουργῶν, ἐποιήσατο σπουδαιοτάτας ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῶν πειραμάτων ἅτινα μέχρι τοῦδε ἐνήργησε πρὸς ἀποκοπὴν μέρους τοῦ πάσχοντος πνεύμονος. Ἡ μέθοδος αὐτοῦ εἶνε ἀπλουστάτη. Ἀνοίγει τὸν θώρακα, κόπτει τὸ προσβεβλημένον μέρος τοῦ πνεύμονος καὶ θεραπεύει ἀκολούθως τὴν πληγὴν δι' ἐσωτερικῶν μέσων. Τὰ γενόμενα ἄχρι τοῦδε πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ἐγχείρησις αὕτη ὅσον φοβερά καὶ ἂν εἶνε παρέχει ἐλπίδας ἐπιτυχίας. Μέχρι τοῦδε ὁ ῥηθεὶς ἐπιστήμων δὲν εἶχε τολμήσει νὰ κάμῃ πειράματα ἐπὶ ἀνθρώπινου σώματος, ἀλλὰ νῦν πτωχὸς τις ἐργάτης ἐκ Στουτγάρδης φθισικὸς ἀπὸ καιροῦ καὶ προβλέπων ἄφρευκτον τὸ τέλος του, ἔσπευ τὸ θάρος νὰ προσέλθῃ ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὸν ἱατρὸν καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν σκληρὰν δοκιμασίαν. Ὁ ἱατρὸς συγκατένευσε προθύμως, ἡ δὲ ἐγχείρησις γυνήσεται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Τὴν ἔκθεσιν ἀναμένει ἀνυπομόνως σύμπας ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος διότι ἂν αὕτη ἐπιτύχῃ θὰ ἐπιφέρει ἀληθῆ ἀναστάτῳσιν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ.

Ἡ κυβέρνησις τῆς δημοκρατίας τῆς Κόστα Ρίκα ἐν Ἀμερικῇ ἐποιήσατο ἐν μέγιστον βῆμα ἐν τῇ ὁδῷ τῆς χειραφετήσεως τῶν γυναικῶν. Πρότινος ἡ κυβέρνησις αὕτη διώρισεν ἀντιπρόσωπον αὐτῆς ἐν Οὐάσιγκτωνί τὴν κυρίαν Βατρίκην. Ὁ πρωτοφανὴς οὗτος πρεσβευτὴς, ἐγεννήθη ἐν Ἀλαβάμα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, διέτριβεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐν Κόστα Ρίκα, ἔνθα εὐπρέστησε τοῖς πολιτικοῖς ἀνδράσι τῆς χώρας ταύτης, οἵτινες διώρισαν αὐτὸν ἐπίσημον ἀντιπρόσωπον τῆς μικρᾶς δημοκρατίας τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς παρὰ τῇ πρωτοτόκῳ αὐτῆς ἀδελφῇ, τῇ δημοκρατίᾳ τῶν Ἠνωμένων πολιτειῶν.

Γάμος τελοῦμενος εἰς τὸ ὑπαίθριον ὑπὸ τὴν σκέπην ἀλεξιβροχίου, δυνατὸν νὰ ἔχη τι τὸ ἐκκεντρικὸν παρ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐν Ἀμερικῇ οὐδὲν τὸ παραδόξον ἔχει. Οὕτω μετὰ πάσης ἀρελείας ἀφηγεῖται τοιοῦτόν τινα γάμον τὸ *Δελτίον τῆς Νόρβιχ*.

Τὸν σεβάσιμον τῆς Μοντεβίλ ἐν Κοννεκτικούτῃ ἐφημέριον ἐπεσκέφη, λέγει, ἡμέραν τινα νεαρόν τι ζεῦγος παρακαλοῦν θερμῶς αὐτὸν νὰ ἐνώσῃ τοῦτο διὰ τῶν δεσμῶν τοῦ ὑμεναίου. Ἡ ἄδεια ὁμως ἡ ἐπιτρέπουσα τὸν γάμον εἶχε συνταχθῆ ἐν τῇ γείτονι κοινότητι τῆς Νόρβιχ, ἐξ οὗ καὶ ἠναγκάσθη ὁ ἐφημέριος ν' ἀποποιηθῇ τοῖς μελλονύμοις τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, καθόσον ἀπηγορεύετο νὰ τελε-

σθῆ τὸ μυστήριον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Μοντεβίλ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει. Ἄλλ' ὁ μνηστῆρ, μὴ ἐνοῶν οὐδαμῶς νὰ βραδύνη, παρακαλεῖ τὸν ἐφημέριον νὰ διέλθῃ μετ' αὐτοῦ καὶ τῆς μνηστῆς του τὰ ὄχι μακρὰν κείμενα ὄρια τὰ διαχωρίζοντα τὴν κοινότητα τῆς Μοντεβίλ ἀπὸ τὴν τῆς Νόρβιχ, καὶ νὰ εὐλογῆσῃ τοὺς γάμους αὐτῶν ἐν ὑπαίθρῳ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς τελευταίας. Ὁ σεβάσιμος λειτουργὸς συνήνεσεν ἀμέσως καὶ συνώδευσε τὸ περιχάρεις ζεῦγος μέχρις ἐκεῖ, ὅπου ὑπὸ τὴν σκέπην ἀλεξιβροχίου, ὅπερ μεθ' ἑαυτῆς ἡ κόρη ἔφερεν, ἀπήγγειλε τὰς γαμηλίους εὐχὰς.

Οἱ Ἴταλοὶ οὐδένος ἀμελοῦσι μέσου, ὅπως καταστήσωσιν ἀθάνατον τὴν μνήμην τοῦ Γαριβάλδη· ἀλλ' ἐν τῷ ἐξἄλλῳ αὐτῶν ἐνθουσιασμῷ προβαίνουσι καὶ εἰς ἀλλόκοτα. Ἐν Ρώμῃ ἐγένετο πρότασις νὰ κληθῆ «νῆτος τοῦ Γαριβάλδη» ἡ Καπρέρα, ἐν ἣ διήνυσεν ὁ ἥρωας τὰ τελευταῖα τοῦ βίου του ἔτη· ἄλλοι πρακτικώτεροι ἀπεφάναντο νὰ κτισθῆ ἐν Καπρέρα νοσοκομεῖον στρατιωτῶν ἀπομάχων, καθῆκον ἐχόντων νὰ φυλάττωσι τὸν τάφον τοῦ Γαριβάλδη· νὰ ἀνεγερθῆ δὲ καὶ φάρος, ὃν οἱ ἐν τῇ μεσογειῷ ναυτιλλόμενοι νὰ καλῶσι «Φάρον τοῦ Γαριβάλδη».

Ἡ μέλλουσα τῆς γερμανίας αὐτοκράτειρα Βικτωρία ἔχει λεύκωμα, εἰς ὃ ἐνέγραψαν διαφορῶν ῥήτρων καὶ τὰ ὀνόματά των οἱ περιφανέστατοι τῶν Γερμανῶν. Προσκληθεὶς καὶ ὁ Μόλτκε νὰ κοσμήσῃ τὸ λεύκωμα διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, ἔγραψεν «Ἡ μὲν ἐπίφασις παρέρχεται, ἡ δὲ ἀλήθεια μένει». Κάτωθεν τῆς λακωνικῆς ῥήτρας ὁ ἐν τῇ νεότητι πολλὰ δοκίμια ποιητικοῦ οὐστρου παρυσχόμενος Βίσμαρκ ἔγραψεν «πιστεύω, ὅτι ἐν τῷ ἄλλῳ κόσμῳ ἡ ἀλήθεια ἀείποτε νικᾷ· πρὸς τὸ ψεῦδος ὁμως τοῦ ἐνθάδε βίου μάτην ἀγωνίζεται αὐτὸς ὁ ἡμέτερος στρατάρχης».

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Δύναμις τῆς ἐξέως.

Ὅλας μου τὰς ἐλπίδας ἀνατίθεμαι εἰς τὴν ἔξιν, ἐφ' ἧς καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ νομοθέτης καὶ διδάσκαλος ἐδάσισαν κυρίως τὴν πεποιθήσιν αὐτῶν. Τὴν ἔξιν, ἧτις τὰ πάντα καθιστᾷ εὐκόλα, καὶ ἀπομακρύνει πάντα τὰ ἐμπόδια ἀπὸ τῆς συνειθισμένης πορείας. Ποίησον τὴν νηφαλιότητα ἔξιν, καὶ ἡ φιλοποσία ἔσαι βδελυκτὴ· ποίησον τὴν σαφροσύνην ἔξιν, καὶ ἡ ἀκολασία θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἐγκλημα φοβερόν. Συνείθισον τὸν παῖδα νὰ σέβεται θρησκευτικῶς τὴν ἀλήθειαν, νὰ προσέχῃ ἐπιμελῶς τὴν περιουσίαν τῶν ἄλλων, ν' ἀπέχῃ μετ' αὐστηρότητος πάσης ἀνοήτου πράξεως, καὶ ἔσο βέβαιος ὅτι οὐδέποτε θὰ ἴδῃς αὐτὸν νὰ ψεύδεται, ἢ νὰ ἐξαπατᾷ, ἢ νὰ κλέπτῃ.